

Смирнов Ігор Георгійович, Любіцева Ольга Олександрівна, Гринюк Діана
Юрїївна

Київський національний університет імені Тараса Шевченка

**ГЕОГРАФІЯ ТУРИЗМУ: ЗМІНА ЗАВДАНЬ У ДОКОВІДНИЙ, КОВІДНИЙ,
ПОСТКОВІДНИЙ ПЕРІОДИ, В УМОВАХ РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ ТА
ПОВОЄННИЙ ЧАС (УКРАЇНСЬКИЙ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД)**

Географія туризму у доковідний період. Географічний вимір овертуризму. Геологістичний підхід до вирішення проблем. Геологістика, як чинник сталого розвитку туристичних дестинацій в умовах овертуризму. Український досвід у вирішення проблеми овертуризму в дестинаціях (на прикладах Києва та Львова). Географія туризму в період COVID-19. Альтернативний погляд на вплив пандемії на туристичну галузь. Нові форми та зміни в географії туристичного та готельного бізнесу в період COVID-19. Проблеми якості та географії ресторанного бізнесу в туристичних дестинаціях України періоду COVID-19. Географія туризму в пост-ковідний період. Явище відкладеного попиту та його вплив на пост-ковідний розвиток та географію туристичних дестинацій світу. Нові явища в географії туризму України у пост-ковідний період: виїзний туризм (Мальдіви, Домінікана, Занзібар); в'їзний туризм («арабське літо» 2021 у Києві, Львові; хасиди в Умані); внутрішній туризм (туристично-паломницький проєкт «Camino-Podolico». Особливості розвитку та змін в географії туристичних дестинацій в Україні в період російської агресії та повійні (на прикладі волонтерського туризму в м.Кам'янці-Подільському). Кам'янець-Подільський як туристична дестинація (середньовічні фортифікації – Старий замок, Новий замок, міські укріплення (Польська та Руська брами, Башта Стефана Баторія, Кушнірська, Різницька, Слюсарська башти, Вірменський та Турецький бастіони, Кошари Станіслава Августа, мур Гловера), церкви та костели з оборонними дзвіницями (дзвіниця Вірменської церкви, Петропавлівський кафедральний собор з дзвіницею та турецьким мінаретом, Домініканський монастир, Тринітарський та Францисканський костели), відновлені православні церкви). Волонтерський туризм, як можливість розвитку туризму у м.Кам'янці-Подільському в період російсько-української війни та залучення студентів місцевих вишів та коледжів до проведення екскурсій містом та околицями для тимчасово переміщених осіб. Проблеми якості туристичної дестинації «Кам'янець-Подільський» при відновленні туристичної галузі повійні. Києво-Поділ, як некоронована столиця гетьманської України, - недооцінений туристичний потенціал дестинації. Києво-Поділ, як туристична дестинація. Проблеми якості та географії ресурсної бази туристичної дестинації «Києво-Поділ». Києво-Поділ, як сакральний осередок українських церков XVII-XVIII ст. в стилі українського (козацького) бароко. Зміни в урбаністичній географії Києво-Подолу за декілька століть його існування, як центру

магістратського Києва. Внесок українських гетьманів Самійла Кішки, Петра Конашевича-Сагайдачного, Богдана Хмельницького, Івана Мазепи у сакральну та цивільну розбудову Києво-Подолу. Києво-Поділ: якою має бути актуальна в умовах російсько-української війни тема екскурсії - «Нижнє місто», «Містичний Поділ» чи «Некоронована столиця гетьманської України»?

Воловик Людмила Михайлівна

Університет Григорія Сковороди в Переяславі

СОЦІАЛЬНІ РИЗИКИ ЯК НАСЛІДОК ПОВНОМАСШТАБНОЇ АГРЕСІЇ росії ПРОТИ УКРАЇНИ

Повномасштабна агресія російської федерації в Україну 24 лютого 2022 року зумовила раптове виникнення низки соціальних ризиків, а саме: загибелі та травмування мирних людей, бідності, знищення, руйнування житла, виробничих, соціальних, інфраструктурних об'єктів, погіршення енерго-, водо-, теплопостачання, обмеження доступу до надання найнеобхідніших соціальних послуг тощо.

Поняття «соціальні ризики» набуло вжитку ще у 20-30 роках ХХ століття. Теорія «соціальних ризиків» полягала в тому, що особі, яка живе за рахунок продажу своєї робочої сили загрожує дві небезпеки. Одна з них – це втрата працездатності в силу різних обставин, друга – безробіття.

Розроблення теорії та методології ризиків започаткували такі автори, як К. Арроу, У. Бек, П. Бернстайн, Е. Гіденс, Р. Гольцман, М. Дуглас, К. Лау, Н. Луман, Г. Марковиц, Ф. Найт, О. Ренн, П. Словік, О. Яницький та інші. В їх працях знайшли відображення загальні на той час уявлення про поняття і сутність ризику як ймовірного явища, що зачіпає різні сфери життєдіяльності людства [1].

Питанням соціальних ризиків присвячені праці відомих українських науковців з Інституту демографії та соціальних досліджень імені М.В.Птухи Національної академії наук України О.Крикун, Ю.Когатько, Ю.Клименко, С.Полякова, А.Реут, В. Саріогло, Н. Сітнікової, В.Шишкіна, Л.Черенько та ін.

Нині під соціальним ризиком розуміють низку подій, породжених об'єктивними соціально-значимими причинами [3]. Ознаки соціального ризику носять об'єктивний характер і виникають незалежно від волі людей та завжди впливають на її матеріальний і життєвий рівень.

Українське суспільство перебуває у стані кризового стану. Зруйновані виробничі об'єкти промислового та сільськогосподарського призначення, критична інфраструктура,